

KRÓTKI PRZEWODNIK PO RYNKU FEDERACJI ROSYJSKIEJ

WYBRANE ASPEKTY PODATKOWE I PRAWNE

Opracowanie na bazie materiałów:: *Wydziału Promocji Handlu i Inwestycji w Moskwie*

W A R S Z A W A   L I P I E C   2 0 1 2   r .

Zakres tematyczny

1. PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ.....	3
2. SYSTEM PODATKOWY FEDERACJI ROSYJSKIEJ (FR).....	10
3. SYSTEM ZACHĘT INWESTYCYJNYCH	22

1. PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

1.1. Rodzaje i formy prowadzenia działalności gospodarczej w Rosji

OOO — spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

OAO — spółka akcyjna otwarta; wartość kapitału zakładowego co najmniej 1000 minimalnych pensji.

ZAO — spółka akcyjna zamknięta; wartość kapitału zakładowego, co najmniej 100 minimalnych pensji.

ODO — forma prawna nieznaną w polskim prawie handlowym, w której wszyscy wspólnicy odpowiadają za zobowiązania firmy własnym majątkiem do ustalonej wielokrotności ich udziału.

UP — forma prawna nieznaną w Polsce; jest to rodzaj pełnomocnictwa do zarządzania spółką. Większość podmiotów związanych z administracją rządową przybiera taką formę, np. Goszągansobstwiennost

UGP, czyli UNITARNE PAŃSTWOWE PRZEDSIĘBIORSTWO DO SPRAW KIEROWNICTWA NIERUCHOMOŚCIAMI ZAGRANICZNYMI FEDERACJI ROSYJSKIEJ PRZY ADMINISTRACJI PREZYDENTA RF.

KO — spółka komandytowa.

PT — spółka cywilna.

PK — spółdzielnia produkcyjna.

CZP — w ten sposób określa się osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą.

Rodzaje organizacji niekomercyjnych w Rosji

- Spółdzielnia spożywców
- Wspólnota Nielicznych Narodów
- Stowarzyszenia Społeczne
- Fundusz
- Niepaństwowy Fundusz Emerytalny
- Zakład/Instytucja
- Zjednoczenie osób prawnych
- Zjednoczenie pracodawców
- Spółka niekomercyjna
- Niekomercyjne partnerstwo
- Niekomercyjna organizacja autonomiczna
- Niekomercyjna korporacja państwowa
- Giełda towarowa

Formą szczególnie polecaną inwestorom zagranicznym jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Udziałowcy nie odpowiadają za zobowiązania spółki, proces rejestracyjny i dość nieskomplikowane procedury prowadzenia działalności gospodarczej powodują, że jest to najpopularniejsza forma prawna działalności gospodarczej na terenie Federacji. Przed omówieniem najbardziej popularnej formy prowadzenia działalności gospodarczej, czyli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przybliżymy Państwu kilka innych sposobów, rozpoczęcia biznesu w Rosji.

Formy prowadzenia działalności gospodarczej

Najczęściej wybierane formy działalności gospodarczej przez polskich przedsiębiorców:

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (ros. ООО)

W myśl przepisów prawa FR spółką z ograniczoną odpowiedzialnością jest spółka, której kapitał zakładowy dzieli się na udziały o wysokości określonej w dokumentach założycielskich, a jej wspólnicy ponoszą ryzyko szkody w związku z działalnością spółki jedynie w zakresie wartości przysługujących im udziałów.

Kapitał zakładowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dzieli się na udziały, których wysokość określa się w dokumentach założycielskich. Wspólnik może mieć tylko jeden udział. Wysokość udziałów wspólników wyraża się w wartości nominalnej oraz w stosunku procentowym do wartości nominalnej kapitału zakładowego.

Zawiązać spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością może jedna lub więcej osób. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie może być zawiązana przez inną jednoosobową spółkę kapitałową. Maksymalna ilość wspólników ograniczona została liczbą 50. Organy administracji państwowej i samorządowej nie mogą być wspólnikami spółki z o.o.

W celu zawiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością założyciele zawierają uchwałę (protokół, umowę itp.) o powołaniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W spółce jednoosobowej jedynym dokumentem założycielskim jest statut.

Minimalna wysokość kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi co najmniej 10 tys. rubli.

Wspólnikowi przysługuje liczba głosów w stosunku do wysokości jego udziału w kapitale zakładowym spółki. Jednak ustawa lub dokumenty założycielskie spółki mogą stanowić inaczej.

Zgodnie z ustawą 160 §3 spółki z kapitałem zagranicznym traktowane są tak samo jak przedsiębiorstwa z kapitałem rodzimym: „status prawny działalności gospodarczej inwestorów zagranicznych nie może być gorszy od tego, jak mają rosyjscy inwestorzy”

Organem, który zajmuje się kontrolą i rejestracją osób prawnych jest Ministerstwo Podatków i Opłat. Ministerstwo prowadzi kontrolę nad podległymi mu urządami skarbowymi w kwestiach rejestracyjnych osób prawnych. Bezpośrednią rejestracją osób prawnych oraz wprowadzeniem zmian w rejestrze zajmują się urzędy skarbowe poszczególnych rejonów.

Na zasadach ogólnych możemy w Rosji zawiązać i zlikwidować spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z kapitałem zagranicznym. (art. 20 Ustawy N 160 §3), prawo to przewiduje również kodeks cywilny Federacji Rosyjskiej (rozdział 4 Kodeksu), a także Ustawa Federalna z dnia 8 lutego 1998 roku N14 §3 o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.

W odróżnieniu od prawa polskiego spółka zoo. w Rosji ma prawo rozpoczęcia działalności gospodarczej po fakcie jej państwowej rejestracji. Ani ustawa, ani kodeks nie przewidują działalności tego rodzaju struktury w postaci spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w stanie organizacji, gdzie w Polsce taką możliwość przewiduje art. 161 kodeksu spółek handlowych.

Spółka Akcyjna(ros. ZAO)

Regulacje dotyczące spółki akcyjnej (акционерное общество) zawarte są przede wszystkim w ustawie z dnia 30 listopada 1994 r. Kodeks cywilny Federacji Rosyjskiej (Гражданский кодекс Российской Федерации zwanej dalej Kodeksem cywilnym) oraz w ustawie z dnia 26 grudnia 1995 r. o spółkach akcyjnych (Закон об акционерных обществах zwanej dalej ustawą o spółkach akcyjnych). Ze względu na to, iż z naszego doświadczenia wynika, że inwestorzy polscy stosunkowo rzadko są zainteresowani prowadzeniem działalności gospodarczej w tej formie prawnej zagadnienia związane ze spółką akcyjną zostaną przedstawione bardzo ogólnie.

Spółką akcyjną jest spółka, której kapitał zakładowy dzieli się na akcje o równej wartości nominalnej, a jej wspólnicy (akcjonariusze) nie odpowiadają za zobowiązania spółki i ponoszą ryzyko szkody w związku z działalnością spółki jedynie w zakresie wartości przysługujących im akcji (art. 96 pkt 1 Kodeksu cywilnego).

Spółka akcyjna, której akcjonariusze mogą rozporządzać akcjami bez zgody innych akcjonariuszy, jest spółką akcyjną typu otwartego. Spółka akcyjna, w której zbycie akcji możliwe jest tylko na rzecz akcjonariuszy lub innych osób poprzednio określonych w dokumentach założycielskich, jest spółką akcyjną typu zamkniętego (art. 97 Kodeksu cywilnego).

Zawiązać spółkę akcyjną może jedna lub więcej osób. Spółka akcyjna nie może być zawiązana wyłącznie przez jednoosobową spółkę handlową (spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną lub z dodatkową odpowiedzialnością).

Wysokość kapitału zakładowego spółki akcyjnej typu otwartego powinna wynosić co najmniej 1000 płac minimalnych, a spółki akcyjnej typu zamkniętego – 100 płac minimalnych. Od 1 stycznia 2001 r. wysokość minimalnej płacy wynosi 100 rubli rosyjskich (art. 26 ustawy o spółkach akcyjnych).

Akcjonariusze obowiązani są do dokonania wpłat na akcje w wysokości co najmniej 50% ich wartości nominalnej przed zarejestrowaniem spółki akcyjnej, a do wniesienia pełnego wkładu na akcje – w terminie jednego roku od dnia zarejestrowania spółki akcyjnej (art. 25 ustawy o spółkach akcyjnych).

Należy zaznaczyć, że ze względów praktycznych inwestorzy zagraniczni w Rosji preferują prowadzenie działalności gospodarczej w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ponieważ zarówno utworzenie spółki akcyjnej, jak i jej funkcjonowanie wiąże się z większymi kosztami dla inwestora zagranicznego.

Koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w Rosji

Zakres i warunki prowadzenia działalności gospodarczej, do której wykonywania wymagane jest posiadanie koncesji (licencji) w Rosji, określają przepisy ustawy z dnia 8 sierpnia 2001 r. o koncesjach na prowadzenie poszczególnych rodzajów działalności (Закон о лицензировании отдельных видов деятельности).

Ustawa wprowadza obowiązek uzyskania koncesji w dziedzinach działalności gospodarczej mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo Federacji Rosyjskiej lub jego obywateli albo ze względu na inny ważny interes publiczny (art. 4 ustawy o koncesjach).

Według art. 17 ustawy o koncesjach uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej, między innymi, w zakresie:

- obrotu (w tym sprzedaży i przechowywania) ropy naftowej lub gazu ziemnego albo produktów pochodzących z przerobu z ropy naftowej lub gazu ziemnego,
- konserwacji zabytków,
- geodezji,
- farmakologii,
- przewozu pasażerów transportem samochodowym, w przypadku jeśli pojazd może przewozić ponad 8 osób (chyba że pojazd jest używany przez podmiot gospodarczy na własne potrzeby),
- przewozu pasażerów i ładunków transportem kolejowym.

Koncesja wydana przez urząd federalny, uprawnia do wykonywania działalności objętej koncesją na całym obszarze Rosji. Koncesja wydana przez urząd podmiotu Federacji Rosyjskiej uprawnia do wykonywania działalności objętej koncesją na terenie innego podmiotu Federacji Rosyjskiej pod warunkiem zawiadomienia urzędu tego podmiotu Federacji Rosyjskiej (art. 7 ustawy o koncesjach).

Okres ważności koncesji stanowi co najmniej 5 lat i można go przedłużyć (art. 8. ustawy o koncesjach).

W celu uzyskania koncesji składa się wniosek w odpowiednim urzędzie. Zgodnie z art. 9 ustawy o koncesjach do wniosku załącza się:

- kopie dokumentów założycielskich,
- potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej (aktualnie w wysokości 2600 rubli),
- dokumenty, których wykaz określa regulamin koncesjonowania konkretnego rodzaju działalności.

Urząd rozpatruje wniosek i zawiadamia wnioskodawcę o podjętej decyzji w terminie 45dni.

Ważne dla polskich przedsiębiorców:

Prawo i tradycje w zakresie spółek handlowych charakteryzuje nadmierna koncentracja władzy przez dyrektora spółki.

W celu uniknięcia ewentualnych problemów w przyszłości należy bardzo szczegółowo przygotować dokumenty założycielskie spółki rosyjskiej, oparte na prawie rosyjskim z uwzględnieniem przede wszystkim interesów wspólnika polskiego. Przy czym należy dokładnie określić zakres kompetencji władz spółki, a przede wszystkim dyrektora, ograniczając ją oraz poddając bieżącej kontroli wspólników i organy kontrolujące spółkę.

Przedstawicielstwo

Równie popularną formą prowadzenia działalności przez firmy polskie jest przedstawicielstwo. Zgodnie z art. 55 kodeksu cywilnego FR – „przedstawicielstwo” nie może prowadzić działalności gospodarczej. Reprezentuje wyłącznie interesy osoby prawnej (spółki polskiej) na terenie FR. Przedstawicielstwo nie ma osobowości prawnej, pełni funkcje reprezentacyjne oraz wykorzystywane jest w celach promocyjnych.

Oddział, filia

Filia spółki zagranicznej jest wydzielonym oddziałem spółki, którego siedziba znajduje się poza granicami państwa, na terenie którego znajduje się główna siedziba spółki – matki. Decyzja o utworzeniu i likwidacji oddziału podejmowana jest przez podmiot główny – daną spółkę. Oddziały tworzone są przede wszystkim w celu prowadzenia działalności gospodarczej na danym obszarze, identycznej z tą, która prowadzona jest przez spółkę – matkę (art. 21 Ustawy N160 – FZ). Filia spółki może wykonywać wszystkie czynności, które określone są w ramach przedmiotu działalności spółki – matki lub części tychże, w zależności od potrzeb w danym czasie, wypełnia również funkcje reprezentacyjne. Oddział nie może prowadzić innej działalności niż ta, która określona została w dokumentach statutowych spółki – matki. Kierownictwo danej filii działa na podstawie specjalnego pełnomocnictwa. W całości oddział działa na podstawie regulaminu, który został przyjęty i nadany mu przez właściwy organ spółki – matki. W regulaminie określa się dane oddziału, jego nazwę, informacje na temat spółki-matki, przedmiot działalności, cele utworzenia filii (art. 22 pkt. 2 i 3 Ustawy N 160§ 3).

1.2. Rejestracja Podmiotu

Rejestracja Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

Ustawą regulującą państwową rejestrację osób prawnych, do których zaliczamy również spółkę zoo., jest ustawa z 8 sierpnia 2001 roku „O państwowej rejestracji osób prawnych”. Ustawa reguluje nie tylko kwestie rejestracji, ale również reorganizacji i likwidacji spółki. Organem, który zajmuje się kontrolą i rejestracją osób prawnych, jest Ministerstwo Podatków i Opłat.

W rejestrze winny się znaleźć m.in. następujące informacje o firmie:

- pełna i skrócona nazwa firmy w języku rosyjskim;
- siedziba spółki;
- sposób powstania podmiotu (powstanie lub reorganizacja); jeżeli podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców utworzony został w wyniku przekształcenia lub podziału innego podmiotu, albo połączenia, zamieszcza się w tym rejestrze wzmiankę o sposobie powstania podmiotu, a także oznaczenia poprzednich numerów rejestru;
- informacje na temat założycieli;
- kopie dokumentów założycielskich;
- wysokość kapitału zakładowego, a jeżeli wspólnicy wnoszą wkłady niepieniężne zaznaczenie tej okoliczności, z podaniem wartości objętych w zamian za nie udziałów;

- nazwisko, imię, imię ojca, nr paszportu, NIP i stanowisko osoby, która bez specjalnego pełnomocnictwa może reprezentować spółkę na zewnątrz,
- informacja o licencjach uzyskanych przez spółkę.

Informacja o spółce zarejestrowana zostaje w państwowym rejestrze na podstawie złożonego przez podmiot wniosku. Każda zmiana dotycząca informacji o spółce (oprócz informacji na temat licencji) winna być przekazywana do rejestru w ciągu trzech dni od daty wystawienia zmian. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w rejestrze i prawo otrzymania poświadczonych odpisów, wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w rejestrze (oprócz danych o numerach paszportu i numerach NIP osób fizycznych). Osoba prawna zarejestrowana w rejestrze może żądać, raz w roku, bezpłatnego odpisu ze swojego własnego rejestru. Osoby trzecie w celu uzyskania odpisu z rejestru winny ponieść koszty opłaty w wysokości dwóch minimalnych wynagrodzeń lub czterech w przypadku przyspieszonego trybu.

Rejestracja spółki odbywa się zgodnie z określonym przez spółkę w rejestrze adresem organu wykonawczego lub w przypadku, gdy nie jest on powołany zgodnie z siedzibą innego organu spółki lub adresem osoby, która ma prawo działać w imieniu i na rzecz podmiotu bez specjalnego pełnomocnictwa.

Rejestracja spółki następuje w ciągu pięciu dni roboczych od daty przyjęcia dokumentów. Wniosek i inne dokumenty rejestracyjne można również wysłać pocztą. W tym przypadku do dokonania rejestracji dokumenty są odsyłane na adres nowej spółki pocztą, co trwa ok. 4 tygodni.

Wniosek rejestracyjny winien być opatrzony podpisem osoby rejestrującej spółkę z notarialnym poświadczeniem podpisu danej osoby, jak również z numerem paszportu i NIP-u. We wniosku rejestracyjnym konieczne jest umieszczenie nazwiska wszystkich imion danej osoby, podpisującej wniosek, które znajdują się w jej paszporcie.

Data wpisu spółki do rejestru oznacza datę jej państwowej rejestracji. Najpóźniej w ciągu jednego dnia od daty dokonania wpisu spółki organ rejestrujący ma obowiązek wysłać wnioskodawcy postanowienie o rejestracji spółki. Istotnym działaniem jest przygotowanie pieczęci firmowej spółki.

Akredytacja przedstawicielstwa podmiotu zagranicznego

Zagraniczna osoba prawna ubiegająca się o rejestrację przedstawicielstwa na terytorium Rosji skłą w Państwowej Izbie Rejestracyjnej przy Ministerstwie Sprawiedliwości FR n firmowym papierze w języku rosyjskim pisemny wniosek o zezwolenie na otwarcie przedstawicielstwa, podpisany przez osobę/osoby uprawnioną/e do reprezentacji spółki zagranicznej.

Państwowa Izba Rejestracyjna wydaje w terminie ok. 21 dni zezwolenia na okres od roku do pięciu lat.

Stała opłata rejestracyjna to: na okres 1 roku – 1 000 USD, na okres 2 lat – 2 000 USD, okres 3 lat – 2 500 USD oraz na okres 5 lat – 3 500 USD.

Spis dokumentów, jakie należy załączyć do wniosku, dostępny na stronie Izby Rejestracyjnej przy Ministerstwie Sprawiedliwości FR/www.palata.ru

Na stronie www.palata.ru dostępny jest także spis dokumentów niezbędnych do rejestracji filii spółki zagranicznej.

2. SYSTEM PODATKOWY FEDERACJI ROSYJSKIEJ (FR)

Podstawowe podatki stosowane w FR:

W ramach działań antykryzysowych, przyjętych zostało kilkanaście zmian w przepisach, które mają za zadanie zmniejszenie fiskalizmu i tym samym wspieranie przedsiębiorczości w Rosji. W roku 2009 zmianie poddany został przede wszystkim kodeks podatkowy (część pierwsza i część druga), a także inne akty normatywne.

2.1. Podatek dochodowy od osób prawnych

Zgodnie z art. 246 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej wszystkie firmy rosyjskie i zagraniczne prowadzące działalność na terenie Federacji Rosyjskiej za pośrednictwem filii lub stałych przedstawicielstw (dla celów podatkowych FR nie ma tu rozróżnienia) i (lub) uzyskujące przychody ze źródeł na terenie Federacji Rosyjskiej, uważane są za podatników podatku dochodowego od przedsiębiorstw na terenie Federacji Rosyjskiej. Fakt istnienia filii przedsiębiorstwa zagranicznego w Federacji Rosyjskiej ustalany jest na podstawie przepisów prawa w zakresie podatków i opłat. Jeżeli przedsiębiorstwo zagraniczne jest osobą mającą stałą siedzibę w państwie, z którym Federacja Rosyjska ma podpisane porozumienie w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, to przy ustalaniu wysokości podatku tego przedsiębiorstwa pierwszeństwo mają przepisy właściwej umowy międzynarodowej. W przypadku zastosowania przepisów umów międzynarodowych, właściwe organy umawiających się krajów kierują się w szczególności komentarzami do modelu Konwencji w sprawie podatków od dochodów i kapitału Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), zgodnie, z którymi osobę uważa się za niezależnego agenta (nie jest stałym przedstawicielstwem przedsiębiorstwa, w którego imieniu działa), jeżeli jest ona niezależna od przedsiębiorstwa pod względem prawnym i gospodarczym, i działa w ramach własnego biznesu, w chwili, gdy w działa imieniu przedsiębiorstwa. Wszystkie przedsiębiorstwa zagraniczne prowadzące działalność w Federacji Rosyjskiej poprzez filie, uważane są za samodzielnych podatników podatku dochodowego od przedsiębiorstw na terenie Rosji (art. 246 Kodeksu podatkowego FR). Poza tym, przedsiębiorstwo zagraniczne prowadzące działalność lub zamierzające prowadzić działalność na terenie Federacji Rosyjskiej za pośrednictwem filii zobowiązane jest zarejestrować się we właściwym organie skarbowym Federacji Rosyjskiej wg miejsca prowadzenia takiej działalności. W p. 1.1 części II zaleceń metodycznych dla organów skarbowych w zakresie stosowania poszczególnych przepisów Rozdziału 25 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej, dotyczących niuansów opodatkowania dochodów przedsiębiorstw zagranicznych zatwierdzonych Rozporządzeniem Ministerstwa ds. Podatków i Opłat Rosji z 28.03.03 r. nr BG-3–23/150 wyjaśnia się, że do innych analogicznych dochodów uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa zagraniczne, podlegających opodatkowaniu u źródła ich wypłaty na terenie Federacji Rosyjskiej, należą przede wszystkim dochody uzyskane ze sprzedaży na terenie Federacji Rosyjskiej towarów przywożonych z zagranicy (punkt 10 p. 1 art. 309 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej).

Należy zwrócić uwagę, że w przypadku braku dokumentów poświadczających przywóz przez przedsiębiorstwo zagraniczne towarów z zagranicy w celu ich sprzedaży na terytorium Federacji Rosyjskiej, za dochód, którego źródło znajduje się na terytorium Federacji Rosyjskiej, uznaje się całkowity przychód wypłacony przedsiębiorstwu zagranicznemu za towar sprzedany na terytorium Federacji Rosyjskiej. Opodatkowanie dochodów uzyskanych przez przedsiębiorstwo zagraniczne ze źródeł na terenie Federacji Rosyjskiej odbywa się w trybie ustalonym art. 310 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej.

Zgodnie z Instrukcją wypełniania deklaracji podatkowych przeznaczonych do zeznań w zakresie podatku od przedsiębiorstwa zagranicznego, zatwierdzoną Rozporządzeniem Ministerstwa ds. Podatków i Opłat Rosji z 7.03.02 r. nr BG- 3–23/118 (w redakcji z 5.01.04 r.), deklaracje podatkowe wypełniają wszystkie przedsiębiorstwa zagraniczne prowadzące działalność na terenie Federacji Rosyjskiej i zarejestrowane w organach skarbowych Federacji Rosyjskiej. W ten sposób opodatkowaniu podlega tylko ta część dochodu przedsiębiorstwa zagranicznego, która jest bezpośrednio związana z jej działalnością na terytorium Federacji Rosyjskiej (art. 307 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej). Jeżeli nie ma możliwości bezpośredniego określenia wysokości dochodu przedsiębiorstwa zagranicznego uzyskanego w związku z działalnością jedynie w Federacji Rosyjskiej, to dochód taki powinien zostać proporcjonalnie podzielony zgodnie z metodyką podziału przychodów i rozchodów między różnymi jednostkami (filiami) spółki zagranicznej zgodnie z przyjętą w centrali polityką ewidencyjną.

Kodeks podatkowy nie określa wykazu dokumentów niezbędnych do potwierdzenia wysokości przychodów przekazanych z centrali spółki znajdującej się w innym państwie do przedstawicielstwa w Federacji Rosyjskiej. Dlatego, naszym zdaniem, takimi dokumentami powinny być kontrakty na wykonanie robót zawarte z rosyjskimi zleceniodawcami, rachunki oraz informacje o polityce ewidencyjnej centrali. Wszystkie firmy, co kwartał (w terminie 28 dni po upływie kwartału sprawozdawczego) składają w urzędzie skarbowym deklarację podatkową dla podatku dochodowego od przedsiębiorstw: za I kwartał — do 28 kwietnia, za półrocze — do 28 lipca, za dziesięć miesięcy — do 28 października. Okres podatkowy dla podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynosi jeden rok. Okresami sprawozdawczymi są: I kwartał, półrocze i dziewięć miesięcy danego roku, a dla firm płacących comiesięczne zaliczki na podatek od faktycznie uzyskanego dochodu: miesiąc, dwa miesiące itd. do końca roku.

Firmy płacące zaliczki na podatek od faktycznie uzyskanego dochodu za poprzedni miesiąc składają deklarację najpóźniej 28 dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym. Deklarację podatkową przeznaczoną do zeznań rocznych dla podatku dochodowego od przedsiębiorstw za poprzedni rok należy złożyć do końca marca następnego roku. Jeżeli w okresie sprawozdawczym firma wykazuje stratę, również zobowiązana jest złożyć deklarację podatkową. W ciągu roku wszystkie rosyjskie firmy zobowiązane są przekazywać do budżetu zaliczki na podatek. Firmy, w których za ostatnie cztery kwartały przychody ze sprzedaży nie przekroczyły przeciętnie 3 mln rubli za każdy kwartał, płacą zaliczki, co kwartał. Zaliczkę za poprzedni kwartał należy zapłacić do 28 dnia miesiąca następującego po tym kwartale. Od stycznia 2009 r. stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynosi 20% zamiast 24% w 2008 r., z czego 2,5% wypłacanych jest na rzecz

budżetu federalnego, a pozostałe 17,5% przekazywane są na rzecz budżetów regionalnych. Regiony otrzymały prawo do zmniejszenia stawek podatkowych do 13,5 %. Tym samym realna stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw w roku 2009 wyniosła od 16% — 20% w zależności od regionu.

2.2. Podatek od wartości dodanej — VAT (NDS)

Zgodnie z p. 3 art. 38 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej za towar do celów Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej uważa się wszelkie mienie sprzedawane lub przeznaczone do sprzedaży. Za przedmiot opodatkowania podatkiem VAT uważa się sprzedaż towarów, robót i usług na terytorium Federacji Rosyjskiej (punkt 1 p. 1 art. 146 Kodeksu podatkowego FR). Za miejsce sprzedaży towarów uważa się terytorium Federacji Rosyjskiej, jeżeli towar znajduje się na terytorium Federacji Rosyjskiej i nie jest wysyłany, ani przewożony (art. 147 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej).

Za płatników podatku VAT uznawane są praktycznie wszystkie przedsiębiorstwa (art. 143 Kodeksu podatkowego FR).

Podatnik ma prawo pomniejszyć całkowitą kwotę należnego podatku, określonego zgodnie z art. 166 Kodeksu podatkowego FR, o ustalone w art. 171 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej odliczenia od podatku. Odliczeniom podlegają kwoty podatku, którymi podatnik został obciążony, i które zapłacił przy nabyciu towarów, robót i usług związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Wprowadzone od 23 sierpnia 2011 roku doszło do zmian, które objęły podatek VAT. Normalna stawka bez zwolnień pozostała na tym samym poziomie, od w roku 2008 i wynosi — **18%**. Podatki pośrednie, które stanowią główne źródło dochodu budżetu federalnego zostały poddane redukcji, wprowadzono nową obniżoną stawkę **10%**, która są opodatkowane niektóre towary m.in.:

- produkty rolno-spożywcze;
- brania i przedmioty codziennego użytku dla dzieci;
- prasa, książki;
- niektóre leki i sprzęt medyczny.

Import na terytorium Federacji Rosyjskiej uważany jest za jeden ze składników całego obrotu podlegającego opodatkowaniu na terytorium Rosji. Dlatego też opodatkowany jest on wg tych samych stawek, jakimi opodatkowany jest „obróć krajowy”, tj. 18%. Niektóre towary importowane mogą zostać zwolnione z podatku VAT, w tym:

- towary (za wyjątkiem podlegających akcyzie) przywożone w charakterze bezpłatnej pomocy (wsparcia) dla Federacji Rosyjskiej;
- niektóre towary medyczne, jak również surowce i elementy służące do ich produkcji;
- urządzenia technologiczne, elementy i części zapasowe do nich, w ilości równej wkładowi do kapitałów zakładowych przedsiębiorstw;
- nieobrobione naturalne diamenty;
- towary przeznaczone do użytku służbowego placówek dyplomatycznych oraz do użytku osobistego personelu dyplomatycznego i administracyjno-technicznego tych przedstawicielstw, w tym wspólnie zamieszkujących z nimi członków rodzin; waluta Federacji Rosyjskiej oraz waluty obce, banknoty

będące prawnymi środkami płatniczymi (za wyjątkiem monet i banknotów kolekcjonerskich) oraz papiery wartościowe (akcje, obligacje, certyfikaty weksle).

Zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego eksport towarów z Federacji Rosyjskiej i związane z nim operacje nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT, tj. stawka podatku wynosi **0%**. Ponadto podatek naliczony przy nabyciu towarów, robót i usług, które wykorzystywane są do dokonania obrotu eksportowego z Federacji Rosyjskiej, zwracany jest z budżetu państwa rosyjskiego. Zwróćmy uwagę, że zwolnienie dostaw eksportowych z podatku VAT działa bezpośrednio przy wykonywaniu transakcji eksportowej. Terytorium Federacji Rosyjskiej uważane jest za miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstwa prowadzącego roboty (świadczącego usługi) w przypadku, jeżeli przedsiębiorstwo to faktycznie znajduje się na terytorium Federacji Rosyjskiej na podstawie rejestracji dokonanej przez organy państwowe, a w przypadku braku takiej rejestracji — na podstawie miejsca wskazanego w dokumentach założycielskich przedsiębiorstwa, miejsca kierowania przedsiębiorstwem i siedziby jej stale działającego organu wykonawczego. Jeżeli sprzedaż usług ma charakter wspomagający w stosunku do sprzedaży usług głównych, za miejsce takiej sprzedaży „wspomagającej” uważa się miejsce sprzedaży tej usługi/usług. Dokumentami potwierdzającymi miejsce wykonania usług są:

- kontrakt;
- dokumenty potwierdzające fakt wykonania robót (świadczenia usług), np. protokół zdawczo — odbiorczy.

Przy wwozie towarów na teren Federacji Rosyjskiej podatek wnoszony jest przed przyjęciem lub jednocześnie z przyjęciem zgłoszenia celnego towaru. Podatek VAT należy wpłacać za każdy okres podatkowy (kwartał) w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po upływie ostatniego okresu podatkowego. Kwota podatku jest wpłacana na rachunek skarbu federalnego, który samodzielnie dzieli ją między budżetami różnych poziomów zgodnie z przepisami określonymi ustawą o budżecie federalnym. W terminie do 20 dnia miesiąca następującego po upływie ostatniego okresu podatkowego (kwartału) wszyscy podatnicy powinni złożyć w swoim urzędzie skarbowym deklarację podatkową VAT. Deklaracja składana jest niezależnie od tego, czy firma dokonała operacji opodatkowanych podatkiem VAT czy nie. Deklaracji nie składają:

- firmy i przedsiębiorcy, którzy przeszli na uproszczony system opodatkowania (p. 2 art. 346.11 Kodeksu podatkowego FR);
- firmy i przedsiębiorcy, których działalność jest opodatkowana jednolitym zryczałtowanym podatkiem dochodowym (p. 4 art. 346.11.26 Kodeksu podatkowego FR);
- firmy i przedsiębiorcy, którzy uzyskali zwolnienie z podatku VAT (art. 145 Kodeksu podatkowego FR);

2.3. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Podatnikami podatku od osób fizycznych są osoby fizyczne — „podatkowi” rezydenci Federacji Rosyjskiej, którzy faktycznie przebywają na terenie Federacji Rosyjskiej, co najmniej 183 dni w roku kalendarzowym. Tym samym, jeżeli cudzoziemiec lub

obywatel Federacji Rosyjskiej przebywał w ciągu roku kalendarzowego na terytorium Federacji Rosyjskiej 183 dni i więcej (z rządu lub w sumie), to jest on rezydentem Federacji Rosyjskiej. Jeżeli cudzoziemiec lub obywatel Rosji przebywał w ciągu roku kalendarzowego na terytorium Federacji Rosyjskiej mniej niż 183 dni, to jest on uznawany za nierezydenta Federacji Rosyjskiej. Aby stać się rezydentem Federacji Rosyjskiej należy uzyskać specjalny certyfikat rezydenta. Dochody uzyskane z wynagrodzenia rezydentów Federacji Rosyjskiej opodatkowane są wg stawki **13%**, a nierezydentów Federacji Rosyjskiej wg stawki **30%**. Co jest bardzo ciekawe i ważne, to, że po uzyskaniu przez nierezydenta statutu rezydenta Federacji Rosyjskiej, czyli po okresie jego pobytu na terenie Federacji Rosyjskiej dłuższego niż 183 dni w roku, urząd skarbowy zwraca zapłaconą wcześniej kwotę podatku dochodowego za cały okres, w którym dana osoba posiadała status nierezydenta. Nadpłata zwracana jest na konto pracodawcy, który następnie zwraca ją pracownikowi lub bezpośrednio na konto wskazane przez pracownika, np. w przypadku, jeżeli dana osoba zmieniła miejsce pracy. Wszystkie przedsiębiorstwa wypłacające wynagrodzenie innym osobom składają w urzędzie skarbowym zaświadczenie o dochodach osoby fizycznej zatwierdzone Poleceniem Federalnej Służby Podatkowej Rosji z 13.10.06 r. nr SAE-3-04/706 wg wzoru 2-NDFL. Zaświadczenie to sporządzane jest dla każdej osoby, której wypłacane jest wynagrodzenie. Wraz z zaświadczeniem w urzędzie skarbowym należy złożyć rejestr informacji o dochodach osoby fizycznej i podatku socjalnym. Rejestr (deklaracja) sporządzany jest w dwóch egzemplarzach, podaje się w nim wykaz wszystkich zaświadczeń, jakie firma lub przedsiębiorca składają w urzędzie skarbowym. Deklarację za rok poprzedni składa się we właściwym urzędzie skarbowym wraz z rejestrem. Zaświadczenie za miniony rok należy złożyć w urzędzie skarbowym do 1 kwietnia bieżącego roku. Podatkowi od osób fizycznych na terenie Federacji Rosyjskiej nie podlegają przedstawiciele dyplomatyczni oraz pracownicy ambasad wraz z ich rodzinami. Rosyjskiemu odpowiednikowi PIT-u nie podlegają także przedstawiciele organizacji międzynarodowych, w zakresie przepisów zawartych w statutach tych organizacji.

2.4. Jednolity podatek socjalny

Jeżeli przedsiębiorstwo zagraniczne prowadzi działalność na terytorium Federacji Rosyjskiej, to podlega ono przepisom prawa rosyjskiego, m.in. prawa podatkowego i prawa pracy. Dlatego przedsiębiorstwo nalicza podatek socjalny od wypłat zarówno rosyjskich, jak zagranicznych osób fizycznych dokonywanych na podstawie umów o pracę, cywilno-prawny i innych (art. 236 i 238 Kodeksu podatkowego FR). Przy czym nie ma różnicy, gdzie naliczone zostały te wypłaty — w Federacji Rosyjskiej czy zagranicą. Maksymalna stawka podatku socjalnego wynosi 26% (art. 241 Kodeksu podatkowego FR). Kwota podatku socjalnego naliczana jest i opłaca na rzecz budżetu federalnego i każdego z funduszy (do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych FR — FSS FR, Federalnego Funduszu Obowiązkowych Ubezpieczeń, Medycznych FR — FFOMS FR, Terytorialnego Funduszu Obowiązkowych, Ubezpieczeń Medycznych FR — TFPMS FR). Kwotę podatku podlegającą wpłacie do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych FR ubezpieczający pomniejsza o kwoty poniesionych przez niego kosztów na cele państwowego ubezpieczenia społecznego, przewidzianych przepisami prawa Federacji Rosyjskiej, np. na wypłatę chorobowego, wypłatę zasiłków, itp.). Wszystkie przedsiębiorstwa wypłacające wynagrodzenia innym osobom zobowiązane są co miesiąc wpłacać zaliczki na

podatek socjalny od wynagrodzeń pracowników. Zaliczki należy przekazywać w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym. Do 15 kwietnia następnego roku należy ustalić i naliczyć całkowitą kwotę podatku socjalnego i dopłacić różnicę do budżetu, jeżeli kwota podatku za rok przewyższy kwotę wpłaconych wcześniej zaliczek. Wszystkie przedsiębiorstwa wypłacające pracownikom wynagrodzenia zobowiązane są złożyć w urzędzie skarbowym:

- rozliczenie zaliczek na podatek socjalny;
- deklarację w sprawie podatku socjalnego.

Rozliczenia zaliczek składane są w urzędzie skarbowym za kwartał, półrocze, dziewięć miesięcy wg wzoru zatwierdzonego Poleceniem Ministra Finansów Rosji z 17.03.05 r. nr 40n. Rozliczenie za poprzedni kwartał składa się w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym. Deklarację podatkową na podatek socjalny składa się w urzędzie skarbowym w terminie do 30 marca bieżącego roku za rok poprzedni. Poza tym firmy wypłacające wynagrodzenia swoim pracownikom składają:

- w oddziale terytorialnym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Federacji Rosyjskiej zestawienie rozliczeniowe środków przekazanych do tego funduszu;
- w oddziale terytorialnym Funduszu Emerytalnego Rosji indywidualne informacje o stażu pracy, wynagrodzeniu, dochodzie i naliczonych składkach ubezpieczeniowych.

Zestawienie rozliczeniowe środków przekazanych do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych FR (wzór nr 4-FSS RF) składa się za każdy kwartał. Wzór zestawienia został określony Postanowieniem Funduszu Ubezpieczeń Społecznych FR z 22.12.04 r. nr 111 (w redakcji z 31.03.06 r.). Zestawienie za poprzedni kwartał należy składać w terminie do 15 dnia pierwszego miesiąca następnego kwartału. Indywidualne informacje o stażu pracy, wynagrodzeniu, dochodzie i naliczonych składkach ubezpieczeniowych ubezpieczonego należy składać raz w roku w terminie do 1 marca.

2.5. Podatek od majątku przedsiębiorstwa

Zgodnie z przepisami rozdziału 30 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej za podatników podatku od majątku uważane są przedsiębiorstwa zagraniczne prowadzące działalność w Federacji Rosyjskiej za pośrednictwem stałych przedstawicielstw i (lub) posiadające na własność mienie nieruchomości na terytorium Federacji Rosyjskiej, na szelfie kontynentalnym Federacji Rosyjskiej i w strefach ekonomicznych, z zachowaniem możliwości częściowego lub całościowego zwolnienia. Przedmiotem opodatkowania dla takich przedsiębiorstw zagranicznych jest mienie ruchome i nieruchomości związane ze środkami trwałymi (p. 2 art. 374 Kodeksu Podatkowego FR). Ewidencja przedmiotów opodatkowania jest prowadzona przez przedsiębiorstwa zagraniczne zgodnie z ustalonym trybem prowadzenia ewidencji księgowej w Federacji Rosyjskiej (Ustawa Federalna z 21.11.96 r. nr 129-FZ „O rachunkowości”). Maksymalna stawka podatku od majątku wynosi **2,2%** rocznie, chociaż przepisami podmiotów Federacji Rosyjskiej mogą zostać ustalone niższe stawki lub częściowe lub całościowe zwolnienie. Sprawozdania w zakresie podatku od majątku składane są we właściwym urzędzie skarbowym, co kwartał w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po kwartale.

2.6. Podwójne opodatkowanie

Podwójne opodatkowanie, jest to jednoczesne opodatkowanie tych samych dochodów lub tego samego kapitału albo różnymi rodzajami podatków w granicach jednego kraju (podwójne opodatkowanie gospodarcze); albo tymi samymi rodzajami podatków w różnych krajach (podwójne opodatkowanie międzynarodowe). Zgodnie z art. 232 Kodeksu podatkowego (podatkowego) Federacji Rosyjskiej:

1. Faktycznie zapłacone przez podatnika, będącego rezydentem podatkowym Federacji Rosyjskiej, poza granicami Federacji Rosyjskiej, zgodnie z przepisami prawa innych państw kwoty podatku od dochodów uzyskanych poza granicami Federacji Rosyjskiej, nie są brane pod uwagę przy rozliczaniu podatków na terenie Federacji Rosyjskiej, jeżeli nie przewidują tego właściwe umowy (porozumienia) w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.
2. W celu zwolnienia z zapłaty podatku, zaliczenia zapłaconych kwot podatku poza granicami Federacji Rosyjskiej, uzyskania możliwości odliczeń lub innych przywilejów podatkowych, rosyjski podatnik powinien złożyć w organach skarbowym urzędowe potwierdzenie, iż jest on rezydentem państwa, z którym Federacja Rosyjska zawarła ważny w trakcie właściwego okresu podatkowego, rozliczeniowego (lub jego części) umowę (porozumienie) w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz dokument potwierdzający wysokość uzyskanych dochodów i zapłatę podatku poza granicami Federacji Rosyjskiej potwierdzony przez organ skarbowy właściwego państwa, tzw. certyfikat rezydencji. Potwierdzenie może zostać złożone zarówno przed zapłaceniem podatku lub zaliczek na podatek, jak i w ciągu jednego roku po zakończeniu tego okresu podatkowego, za który podatnik ubiega się o zwolnienie z zapłaty podatku, zaliczenia zapłaconych kwot, uzyskania odliczeń lub przywilejów. Jak wynika z art. 232 Kodeksu podatkowego Federacji Rosyjskiej kwestie unikania podwójnego opodatkowania regulują umowy międzynarodowe (porozumienia) zawarte przez Federację Rosyjską z poszczególnymi państwami. Porozumienia międzynarodowe w sprawie unikania podwójnego opodatkowania stosowane na terytorium Federacji Rosyjskiej zaliczane są do systemu prawa Federacji Rosyjskiej i mają znaczenie nadrzędne w stosunku do krajowych regulacji i przepisów prawa podatkowego. W związku z tym, w przypadku opodatkowania cudzoziemców, należy opierać się przede wszystkim na przepisach umów międzynarodowych w zakresie opodatkowania ich dochodów. Umowa z 22 maja 1992 roku między Rządem Federacji Rosyjskiej i Rządem Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie unikania podwójnego w zakresie podatków od dochodów i majątku reguluje zasady opodatkowania dochodów i majątku, określa osoby, których dotyczy porozumienie, oraz sposoby i warunki unikania podwójnego opodatkowania.

2.6.1. Unikanie podwójnego opodatkowania

Międzynarodowe prawne podwójne opodatkowanie jest to — nałożenie porównywalnych podatków w dwu lub więcej państwach na tego samego podatnika z tego samego tytułu i za ten sam okres. Generalnie podwójne opodatkowanie jest szkodliwe z punktu widzenia państw uczestniczących w obrocie międzynarodowym, dlatego też państwa starają się unikać tego typu przypadków i dużą wagę przywiązują do międzynarodowych, dwustronnych regulacji tej kwestii opodatkowania.

Obecnie Rzeczpospolita Polska zawarła ok. 80 międzynarodowych umów w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu. Wzorzec zawieranych umów stanowi Konwencja Modelowa Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), opracowana w 1963 r. (zrewidowana w latach 1977 i 1992, aktualizowana w roku 2003).

Nieograniczony obowiązek podatkowy w Polsce — dotyczy osób mających miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; jest to konieczność zapłacenia podatku dochodowego w Polsce od wszystkich dochodów uzyskanych przez podatnika, niezależnie od miejsca ich uzyskania. Ograniczony obowiązek podatkowy w Polsce — dotyczy osób mających miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i oznacza, iż w Polsce winien być zapłacony podatek dochodowy jedynie od dochodów uzyskanych na terenie kraju, zaś dochody uzyskane ze źródeł zagranicznych opodatkowane zostaną w krajach uzyskania dochodu. Dla ustalenia miejsca zamieszkania podatnika istotne są dwie przesłanki:

- przebywanie w sensie fizycznym w danym państwie, danej miejscowości oraz
- zamiar stałego pobytu.

Dokumentem potwierdzającym dla celów podatkowych miejsce zamieszkania podatnika jest zaświadczenie wydawane przez właściwy organ administracji podatkowej, tzw. certyfikat rezydencji. Uzyskanie tego certyfikatu warunkuje zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Polska, lub niedobranie podatku zgodnie z taką umową. Po zakończeniu roku podatkowego, podatnik jest zobowiązany złożyć zeznanie podatkowe, w którym wysokość podatku dochodowego do zapłaty, obliczonego od sumy dochodów osiągniętych w Polsce i Rosji, podlega obniżeniu na zasadach określonych w art. 27 ust. 9 ustawy o PIT o wysokość podatku zapłaconego na terenie Federacji Rosyjskiej.

Zgodnie z Umową pomiędzy rządem polskim i rządem Federacji Rosyjskiej, jeżeli dana osoba fizyczna ma trudności z ustaleniem, w którym państwie ma miejsce zamieszkania, wówczas stosuje się następujące zasady (artykuł 1 pkt. 4 Umowy):

- osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym umawiającym się państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu umawiających się państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym umawiającym się państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- jeżeli nie można ustalić, w którym umawiającym się państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z umawiających się państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym umawiającym się państwie, w którym zwykle przebywa;
- jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu umawiających się państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym umawiającym się państwie, którego jest obywatelem;
- jeżeli miejsca zamieszkania nie można określić zgodnie z postanowieniami wymienionymi w wyżej punktach — właściwe władze umawiających się państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

Zgodnie z przyjętą regulacją pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską do rozliczeń podatkowych przyjmuje się — metodę odliczania proporcjonalnego, na której podstawie dochód osiągany za granicą jest opodatkowany w Polsce (w przypadku osób podlegających nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu), jednak od należnego podatku odlicza się podatek zapłacony za granicą. Odliczenie to jest możliwe tylko do wysokości podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany w drugim umawiającym się państwie. Obowiązek wykazania w zeznaniu rocznym dochodu uzyskanego za granicą istnieje zawsze, bez względu na to czy oprócz dochodów z zagranicy uzyskano w Polsce inne dochody opodatkowane wg skali podatkowej. Jeżeli podatnik przebywa za granicą czasowo, to ma obowiązek wpłacenia zaliczki na podatek dochodowy w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wrócił do kraju. Metoda odliczania proporcjonalnego stosowana w regulacjach z Rosją: Przychód osiągnięty za granicą należy pomniejszyć o przysługujące z tego tytułu diety (za każdy dzień, w którym była wykonywana praca, należy jednak pamiętać, że pomniejszenie to nie może przekroczyć równowartości maksymalnie 30 diet rocznie). W następnej kolejności należy połączyć wysokość dochodów uzyskanych za granicą i w Polsce, a od ich sumy obliczyć podatek dochodowy według skali podatkowej, ustalić kwotę podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany za granicą i następnie odjąć kwotę podatku zapłaconego za granicą.

UWAGA: odliczenie podatku nie może przekroczyć części podatku, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie.

Przykład nr 1

Przedsiębiorca pracował przez 4 miesiące na terenie Federacji Rosyjskiej i uzyskał dochód (po przeliczeniu na złotówki) w kwocie 30.000,00 PLN. Podatek zapłacony w Rosji wyniósł 3.900,00 PLN. W Polsce uzyskał dochód w wysokości 35.000,00 PLN. Łączny dochód do wykazania w zeznaniu podatkowym wyniósł 65.000,00 PLN. Podatek obliczony według skali podatkowej, według II progu, wyniósł 14.897,28 PLN. Aby obliczyć kwotę podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany za granicą, należy kwotę obliczonego podatku, tj. 14.897,00 PLN, pomnożyć przez wysokość dochodu uzyskanego w Rosji (tj. 30.000,00 PLN), a następnie podzielić przez wysokość łącznego dochodu podlegającego opodatkowaniu, tj. kwotę 65.000,00 PLN. $[14\ 897,28 \times 30\ 000 : 65\ 000 = 6875,67]$. W ten sposób ustaliliśmy, iż podatek przypadający proporcjonalnie na dochód uzyskany w Rosji wynosi 6.875,67 PLN i tylko w tej wysokości może być odliczony od podatku dochodowego.

Podatek do zapłacenia w Polsce: $14.897,28 - 3.900,00 = 10.997,28$ PLN.

Przykład nr 2

Przedsiębiorca pracował przez 10 miesięcy w Rosji i uzyskał dochód (po przeliczeniu na złotówki) w kwocie 40.000,00 PLN. Podatek zapłacony w Rosji wyniósł 5.200,00 PLN. W Polsce uzyskał dochód w wysokości 10.000,00 PLN. Łączny dochód do wykazania w zeznaniu podatkowym wyniósł 50.000,00 PLN. Podatek obliczony według skali podatkowej, według II progu, wyniósł 10.397,28 PLN. Aby obliczyć kwotę podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany za granicą, należy kwotę obliczonego podatku, tj. 10.397,28 PLN, pomnożyć przez wysokość dochodu uzyskanego w Rosji (tj. 40.000,00 PLN), a następnie podzielić przez wysokość łącznego dochodu podlegającego opodatkowaniu, tj. kwotę 50.000,00 PLN. [$10.397,28 \times 40.000 : 50.000 = 8.317,82$ PLN]. W ten sposób ustaliliśmy, iż podatek przypadający proporcjonalnie na dochód uzyskany w Rosji wynosi 8.317,82 PLN i tylko w tej wysokości może być odliczony od podatku dochodowego.

Podatek do zapłacenia w Polsce: $10.397,28 - 5.200 = 5.197,28$ PLN.

2.7. Ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie Federacji Rosyjskiej na podstawie działalności związanej z transportem osób i towarów – licencje, zezwolenia, itp.

W myśl Ustawy Federalnej z 2 lipca 2005 r. nr 80-FZ działalność zarobkowa w zakresie przewozu osób samochodami osobowymi oraz działalność w zakresie przewozu ładunków samochodami o ładowności ponad 3,5 ton wyłączone zostały z wykazu rodzajów działalności, na wykonywanie, której wymagana jest licencja. Międzynarodowe przewozy samochodowe mogą wykonywać zarówno osoby prawne, niezależnie od ich formy prawnej, jak i przedsiębiorcy indywidualni wykonujący przewóz ładunków i osób. Do wykonywania międzynarodowych przewozów samochodowych dopuszczają organy Rosyjskiej Inspekcji Samochodowej Ministerstwa Transportu Federacji Rosyjskiej. Podstawowymi warunkami dopuszczenia są:

- posiadanie licencji na przewóz osób;
- środki transportu posiadane na własność lub z innego tytułu prawnego i odpowiadające międzynarodowym standardom technicznym, konwencjom, i porozumieniom regulującym międzynarodowe przewozy samochodowe;
- zgodność kwalifikacji odpowiedzialnych specjalistów z wymogami kwalifikacyjnymi w zakresie organizacji przewozów samochodowych w relacjach międzynarodowych;
- stabilna sytuacja finansowa określana wg następujących wskaźników;
- posiadanie własnego majątku, wartość którego w przeliczeniu na 1 środek transportu wynosi przynajmniej 50 tys. rubli lub w przeliczeniu na tonę dopuszczalnej masy całkowitej danego środka transportu przynajmniej 2,5 tys. rubli.

Decyzję o dopuszczeniu przewoźnika do międzynarodowych przewozów samochodowych Inspekcja Samochodowa podejmuje w ciągu 30 dni od daty wpłynięcia wniosku. Decyzja zostaje przekazana przewoźnikowi w formie pisemnej w terminie 3 dni od daty jej podjęcia. Dopuszczenie rosyjskiego przewoźnika do międzynarodowych przewozów samochodowych wydawane jest w formie zaświadczenia o dopuszczeniu oraz karty dopuszczenia dla każdego środka

transportu, przy którego użyciu będą wykonywane międzynarodowe przewozy samochodowe. W celu uzyskania dopuszczenia w organie Rosyjskiej Inspekcji Samochodowej wg miejsca rejestracji należy złożyć następujące dokumenty:

- wniosek o wydanie dopuszczenia;
- notarialnie poświadczone kopie dokumentów założycielskich (statut, umowa założycielska);
- notarialnie poświadczoną kopię świadectwa państwowej rejestracji przedsiębiorstwa;
- notarialnie poświadczoną kopię świadectwa rejestracji w organie skarbowym;
- kopię licencji na przewóz osób transportem samochodowym;
- dokument potwierdzający dane o liczbie i typie środków transportu oraz dokumenty potwierdzające ich zgodność z międzynarodowymi standardami technicznym, konwencjami i porozumieniami regulującymi międzynarodowe przewozy samochodowe;
- kopię dokumentu stwierdzającego kompetencje zawodowe odpowiedzialnego specjalisty;
- sprawozdanie bilansowe (wzór nr 1 i 2 wg Ogólnorosyjskiego klasyfikatora działalności w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem) za ostatni okres sprawozdawczy (sprawozdań tych nie wymaga się od nowo powstałych osób prawnych);
- kopię licencji generalnej lub jednorazowej na wykonywanie podlegających licencjonowaniu operacji eksportowych lub importowych w stosunku do towarów własnych, jeżeli będą one przewożone na koszt własny środkami transportu należącymi do wnioskodawcy;
- dokument potwierdzający zdobyte doświadczenie w zakresie wykonywania międzynarodowych przewozów samochodowych — dla przewoźników rosyjskich, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do międzynarodowych przewozów samochodowych na okres 5 lat;
- kopię polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza środków transportu.

Jednym z podstawowych warunków uzyskania licencji międzynarodowej (dopuszczenia) dodatkowo, oprócz wymienionych wyżej dokumentów, wydaje się być Świadectwo odbycia kursów w zakresie międzynarodowych przewozów ładunków i osób (ASMAP). Odmowa wydania lub przedłużenia terminu ważności zaświadczenia może nastąpić w przypadku:

- stwierdzenia w dokumentach złożonych przez rosyjskiego przewoźnika nieprawdziwych, niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy informacji;
- jeżeli rosyjski przewoźnik nie spełnia warunków dopuszczenia do międzynarodowych przewozów samochodowych;
- wydania umotywowanej negatywnej opinii przez Państwowy Komitet Celny Federacji Rosyjskiej w sprawie wyników rozpatrzenia dokumentów złożonych przez rosyjskiego przewoźnika;
- anulowania zaświadczenia, jeżeli od tego czasu minął niecały 1 rok.

Decyzję o odmowie wydania lub przedłużenia terminu ważności zaświadczenia należy przekazać rosyjskiemu przewoźnikowi w formie pisemnej w terminie 3 dni od daty jej podjęcia z podaniem przyczyn odmowy.

Posiadacz zaświadczenia zobowiązany jest:

- przestrzegać przepisów prawa Federacji Rosyjskiej, warunków umów międzynarodowych zawartych przez Federację Rosyjską;
- zapewnić, aby kierowca środka transportu posiadał kartę dopuszczenia w trakcie wykonywania międzynarodowych przewozów samochodowych.

W przypadku przekształcenia osoby prawnej, zmiany jej nazwy lub siedziby lub zmiany nazwiska lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy indywidualnego należy, w terminie 15 dni złożyć wniosek o zmianę danych w zaświadczeniu i kartach dopuszczenia z załączonymi dokumentami potwierdzającymi zmianę danych.

UWAGA: Przekazanie zaświadczenia innemu rosyjskiemu przewoźnikowi oraz kart dopuszczenia w celu wykorzystania do używania środka transportu nienależącego do posiadacza tego zaświadczenia lub przekazanego przez niego w posiadanie innej osobie jest zabronione. Tym samym, w celu prowadzenia takiego rodzaju działalności gospodarczej należy uzyskać dopuszczenie do międzynarodowych przewozów samochodowych oraz zawrzeć obowiązkowe ubezpieczenie środka transportu od odpowiedzialności cywilnej.

3. SYSTEM ZACHĘT INWESTYCYJNYCH

SPECJALNE STREFY EKONOMICZNE W ROSJI

W dniu 27 sierpnia 2005 r. weszła w życie Ustawa Federalna z dnia 22 lipca 2005 r. Nr 116-§3 "O specjalnych strefach ekonomicznych w Federacji Rosyjskiej". Ustawa nie reguluje zasad funkcjonowania Specjalnych Stref Ekonomicznych w Obwodzie Kaliningradzkim i Magadanie.

Według postanowień ustawy, Specjalna Strefa Ekonomiczna (SSE) jest to część terytorium Federacji Rosyjskiej, na której obowiązują szczególne zasady realizacji działalności gospodarczej. Strefy Ekonomiczne tworzone mają być na okres 20 lat i okres ten nie podlega przedłużeniu.

Zgodnie z ustawą, tworzone mają być dwa typy stref ekonomicznych:

- przemysłowo-produkcyjne, każda o powierzchni nie większej niż 20km²,
- techniczno-wdrożeniowe, o łącznej powierzchni do 2 km².

Decyzję o powstaniu SSE podejmuje Rząd FR. W momencie powstania strefy na jej terytorium nie powinny znajdować się jakiegokolwiek obiekty należące do osób fizycznych lub prawnych (z wyłączeniem obiektów państwowych lub władz miejskich). Specjalny status na terytorium stref będą miały wyłącznie osoby prawne (rosyjskie i zagraniczne), które w określonym trybie zostaną zarejestrowane w charakterze „rezydentów” SSE. „Rezydentem” SSE może być osoba prawna zarejestrowana na jej terytorium, po podpisaniu z Dyrekcją SSE Porozumienia Inwestycyjnego.

W przypadku strefy przemysłowo-produkcyjnej kapitał przewidziany Porozumieniem Inwestycyjnym musi przekroczyć 3 mln Euro, przy czym w pierwszym roku funkcjonowania strefy „rezydent” musi zainwestować co najmniej 1 mln euro. W przypadku stref techniczno-wdrożeniowych „rezydent” nie będzie miał prawa do dotacji, subsydiów i subwencji z budżetu federalnego. W strefach portowych wartość inwestycji musi przekroczyć 10 mln Euro.

Ustawa przewiduje także, że na czas podpisania Porozumienia Inwestycyjnego „rezydent” będzie miał zagwarantowaną stabilność prawną, tzn. podstawy prawne jego działalności nie mogą być gorsze niż w momencie rejestracji (z wyjątkiem regulacji dotyczących opodatkowania towarów akcyzowych). **Na terytorium stref mogą prowadzić działalność firmy i osoby nie będące „rezydentami” SSE. Nie będą posiadały jednak żadnych ulg i preferencji udzielanych „rezydentom”.** „Rezydenci” SSE mogą być zwolnieni z tej części podatku z zysku a także od majątku firmy i podatku ziemskiego, która pozostaje w budżecie regionalnym i lokalnym. W strefach będzie istniała możliwość przyspieszonej amortyzacji oraz obowiązywał specjalny tryb regulowania opłat dzierżawy ziemi i obiektów. W strefach techniczno-wdrożeniowych planuje się obniżenie stawki Jednolitego Podatku Socjalnego z obecnie obowiązującej **stawki podstawowej (34%) do 14%**

(przy zachowaniu zasad progresywności), jak również zwolnienie z podatków od majątku i nieruchomości na okres 5 lat.

Na terytorium WSE tworzy się specjalny reżim celny „wolnego obszaru celnego”. „Rezydenci” będą mogli wwozić (bez opłat celnych i podatkowych) do strefy urządzenia i materiały konieczne dla realizacji projektu inwestycyjnego. Możliwa będzie wyłącznie dzierżawa terenu pod inwestycje. „Rezydent”, który na podstawie projektu inwestycyjnego wybuduje nieruchomość, po rozwiązaniu strefy będzie miał prawo do pierwokupu działki według jej wartości rynkowej.

Na terytorium SSE zabronione będzie budowanie obiektów o obronnym znaczeniu. Nie będzie także możliwa działalność firm z sektora wydobywczego, elektroenergetycznego, metalurgii metali czarnych i kolorowych, a także produkcja towarów, na które obowiązuje akcyza (z wyjątkiem samochodów osobowych i motocykli) oraz sprzętu i techniki wojskowej. „Rezydent” nie będzie miał prawa prowadzić innej działalności gospodarczej niż przewidzianej w Projekcie Inwestycyjnym.

Na mocy Dekretu Prezydenta FR z dnia 22 lipca 2005 Nr 855 „ O Federalnej Agencji ds. Zarządzania Specjalnymi Strefami Ekonomicznymi”, Rząd FR Uchwałą z dnia 19.08.2005 Nr 530, powołał do życia **Federalną Agencję ds. Zarządzania Specjalnymi Strefami Ekonomicznymi** podległą Ministerstwu Rozwoju Gospodarczego i Handlu FR. Zgodnie z w/w uchwałą, do zadań Agencji należy całościowa kontrola i zarządzanie systemem stref ekonomicznych w Federacji Rosyjskiej, w tym m.in.:

- selekcja zgłoszeń na utworzenie specjalnej strefy ekonomicznej;
- prowadzenie bazy danych parceli i gruntów odpowiednich dla utworzenia SSE oraz nieruchomości znajdujących się na terytorium stref;
- zarządzanie nieruchomościami państwowymi i samorządowymi znajdującymi się na terytorium SSE;
- prowadzenie rejestracji „rezydentów” SSE;
- kontrola realizacji przez „rezydentów” SSE warunków Porozumienia Inwestycyjnego;
- organizacyjno-techniczne zabezpieczenie działalności Rady Nadzorczej SSE.

Agencja realizować będzie swoje funkcje poprzez oddziały terytorialne oraz we współpracy z właściwymi organami federalnymi, m.in. z Federalną Służbą Podatkową FR.

Funkcjonujące strefy ekonomiczne

Zgodnie z Uchwałą z dnia 13 września 2005 roku przeprowadzono konkurs, na mocy którego wyłoniono pierwszych sześć stref ekonomicznych:

a) strefy przemysłowo-produkcyjne:

- **Rejon Jełabużski Republiki Tatarstan**

Dla organizacji infrastruktury tej Strefy w 2006 roku wydzielona została kwota ponad 100 mln USD (z budżetu FR i budżetu Republiki Tatarstan). Celem utworzenia Strefy „Ałabuga” jest przyciąganie inwestycji zagranicznych i krajowych dla rozwoju

produkcji przede wszystkim komponentów samochodowych, elektroniki powszechnego użytku oraz przetwórstwa polimerów. Wwożone na terytorium Strefy importowane urządzenia i wyroby kompletujące będą zwolnione z ceł importowych. Dodatkowym bodźcem dla inwestorów staną się ulgi/zwolnienia z niektórych podatków lokalnych.

- **Rejon Griazińskij w Obwodzie Lipieckim**

Celem utworzenia Strefy w Obwodzie Lipieckim jest przyciąganie inwestycji zagranicznych i krajowych dla rozwoju produkcji przede wszystkim AGD i towarów rynkowych (m.in. mebli). Będą obowiązywały rozwiązania prawne jak w przypadku Strefy „Ałabuga”.

b) strefy techniczno - wdrożeniowe:

- **Dubna, Obwód Moskiewski**

Specjalizacją Strefy stanie się przede wszystkim fizyka jądrowa.

- **St.Petersburg**

Specjalizacją Strefy staną się przede wszystkim technologie informacyjne i produkcja specjalistycznych przyrządów.

- **Tomsk**

Specjalizacją Strefy stanie się przede wszystkim produkcja nowych materiałów.

- **Moskwa**

Specjalizacją Strefy (w Zielenogradzie) stanie się przede wszystkim mikroelektronika.

Dodatkowo powstało 5 stref techniczno – wdrożeniowych (lub techno - parków) oraz 2 – 3 nowe strefy przemysłowo-produkcyjne: na południu - w Kraju Stawropolskim, w północno – zachodnim regionie - w Obwodzie Wołogodzkiem i na Dalekim Wschodzie - w Komsomolsku na Amurze lub Kraju Chabarowskim.

Specjalna Strefa Ekonomiczna w Obwodzie Kaliningradzkim

Duma Państwowa FR 23 grudnia 2005 roku przyjęła nową Ustawę o Specjalnej Strefie Ekonomicznej w Obwodzie Kaliningradzkim („O Specjalnej Strefie Ekonomicznej w Obwodzie Kaliningradzkim i o wprowadzeniu zmian do niektórych aktów normatywnych Federacji Rosyjskiej”), którą 27 grudnia zatwierdziła Rada Federacji.

Przyjęta Ustawa reguluje nowy porządek prawny powstały w związku z powołaniem i funkcjonowaniem SSE, z uwzględnieniem geopolitycznego położenia Obwodu Kaliningradzkiego i ma na celu przyspieszenie socjalno-gospodarczego rozwoju tego regionu. Ustawa weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2006 roku. Została przyjęta na okres 25 lat, a prawa nabyte z tytułu „starej” Ustawy z roku 1996 obowiązywać będą jeszcze przez 10 lat (okres przejściowy)

Szereg spraw szczegółowych, o których mowa w Ustawie uregulowanych zostanie w ramach przepisów wykonawczych, których opracowanie przewiduje się w najbliższym czasie.

Organem zarządzającym SSE jest Administracja Strefy działająca w ramach Administracji Obwodu i powoływana w uzgodnieniu z władzami federalnymi. Do zadań administracji należy między innymi prowadzenie rejestru „rezydentów”, rozpatrywanie wniosków dotyczących wpisania bądź wykreślenia z rejestru, kontrola realizacji deklaracji inwestycyjnych, ochrona ustawowych praw „rezydentów”, opracowywanie sprawozdań.

Ustawa zakłada, że prawo do bezcłowego wwozu towarów na terytorium Obwodu przysługiwać będzie podmiotom posiadającym status „rezydenta” Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Deklarację towarową, w trybie SSE może złożyć tylko podmiot zarejestrowany w Obwodzie. Towary wwieszone w oparciu o Ustawę o SSE mogą być realizowane wyłącznie na terytorium Obwodu Kaliningradzkiego. Wyżej wymienionym zasadom bezcłowego wwozu nie podlegają towary akcyzowe, a także towary, których wwóz jest zabroniony zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej. Zakaz ten może być czasowo rozszerzany na inne grupy towarów decyzją władz federalnych na wniosek Administracji Obwodu.

Cło w odniesieniu do wwieszonych towarów bądź produktów ich przetworzenia należy jednak opłacić, zgodnie z Kodeksem Celnym FR, z chwilą dopuszczenia ich do swobodnego obrotu (odroczone płatność).

„Rezydentem” SSE może być osoba prawna odpowiadająca wymogom Ustawy i wpisana do rejestru „rezydentów”. Wpisanie do rejestru wymaga spełnienia następujących warunków:

- osoba prawna została powołana zgodnie z ustawodawstwem FR i zarejestrowana w Obwodzie Kaliningradzkim,
- produkcja towarów realizowana jest wyłącznie na terytorium Obwodu Kaliningradzkiego,
- inwestycje realizowane są na terenie Obwodu Kaliningradzkiego.

„Rezydentami” nie mogą być organizacje finansowe, w tym kredytowe i ubezpieczeniowe oraz rynku papierów wartościowych, a także osoby prawne stosujące specjalne tryby podatkowe przewidziane ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej.

Uzyskanie statusu „rezydenta” SSE wymagać będzie przedłożenia Administracji Strefy projektu inwestycyjnego zakładającego zainwestowanie na przestrzeni 3 lat 150 mln RUR, tj. ca 5 mln euro.

Na wymienioną kwotę mogą składać się inwestycje w kapitał podstawowy, koszty prac projektowo-poszukiwawczych, nowe budownictwo, techniczna rekonstrukcja budynków, maszyny urządzenia i wyposażenie (z wyłączeniem samochodów osobowych, statków sportowych, turystycznych i spacerowych oraz wydatków na budownictwo i rekonstrukcję lokali mieszkaniowych).

Do tej kwoty nie mogą zostać zaliczone, przekazane odpłatnie lub nieodpłatnie, w tym przez osoby trzecie, maszyny, urządzenia środki transportu, które były już zarejestrowane w dniu wejścia w życie Ustawy.

Deklaracja inwestycyjna powinna określać cel projektu inwestycyjnego (rodzaj towarów i usług), ogólny zakres finansowania i trzyletni grafik realizacji projektu.

Ustawa określa także obszary wyłączone z działalności w ramach SSE, a mianowicie:

- sektor wydobywania ropy i gazu, a także działalność usługową w tej dziedzinie,
- produkcję alkoholu etylowego, wyrobów spirytusowych, wyrobów tytoniowych i innych towarów akcyzowych, z wyłączeniem samochodów osobowych i motocykli, zgodnie z wykazem zatwierdzanym przez Rząd Federacji Rosyjskiej,
- handel hurtowy i detaliczny,
- remont AGD i przedmiotów osobistego użytku,
- sfera działalności finansowej.

Z zapisów wynika, że generalnie w zakładanym okresie funkcjonowania Ustawy warunki działalności „rezydenta” - w wyniku przyjmowania nowych aktów prawnych – nie powinny ulec pogorszeniu, w tym również odnośnie warunków dzierżawy ziemi. Nie dotyczy to jednak ustawodawstwa w zakresie obronności kraju, porządku konstytucyjnego, ochrony zdrowia i środowiska, a także aktów zmieniających wysokość VAT, podatków akcyzowych czy wysokości składek na fundusz emerytalny.

Podatek od zysku i nieruchomości płacony jest przez „rezydentów” zgodnie z Kodeksem Podatkowym (par. 2881 i 3851) Federacji Rosyjskiej. W odniesieniu do „rezydentów” nie ma również obowiązku odsprzedaży części wpływów walutowych z eksportu towarów i usług realizowanego w ramach SSE.

Ustawa przewiduje także ulgi podatkowe. Obejmują one zwolnienia z podatku dochodowego i z podatku od nieruchomości na okres 6 lat, a na kolejne 6 lat – zwolnienia w wysokości 50%.

W ustawie przewidziano udogodnienia dla „rezydentów” i ich przedstawicieli w postaci uproszczonego trybu wizowania i pozwalającego na uzyskiwanie wiz bezpośrednio na przejściu granicznym.

Ustawa określa także kryterium dostatecznego przerobu w okresie przejściowym. W myśl Ustawy powinien być spełniony jeden z następujących warunków:

- w rezultacie operacji zaistniała zmiana kodu w nomenklaturze towarowej na poziomie jednego z pierwszych czterech znaków,
- w rezultacie operacji uzyskano wartość dodaną w wysokości 30%.

Kryterium dostatecznego przerobu nie spełniają operacje związane między innymi z przechowywaniem i transportem towarów, przygotowaniem ich do sprzedaży (sortowanie, przepakowywanie), mieszanie towarów z różnych krajów o ile nie prowadzi to do zmiany ich charakterystyki, a także proste operacje montażowe.

Zakończenie funkcjonowania SSE może nastąpić w wyniku upływu terminu ustawowego jej funkcjonowania, wprowadzenia na całym terytorium Federacji Rosyjskiej na okres dłuższy niż 3 miesiące stanu wyjątkowego, bądź wprowadzenia stanu wojennego.

Spory związane z funkcjonowaniem SSE są rozstrzygane przez Sąd Arbitrażowy zgodnie z ustawodawstwem Federacji Rosyjskiej.